

ценникъ Лутеранинъ, былъ я научилъ должно-
сты те христiянскiя вѣры. Естѣственно была
пріяла не само крѣпко, но и право умозрѣнiе, и
можеше да ся размышлява, не само скоро, но и
основателно. Ближин те селяни приглѣднали са:
хубостыте ѳ, и добродѣлства та ѳ, и много отъ
тѣхъ были я искали за жена, обаче за лудо: защо
толко много обычаиѣ майка си, що да ся раздѣ-
ли отъ нея, нито да го послша по крайнѣй мѣръ
нищеше.

Екатерина была пятнадесятолѣтна, кога май-
ка ѳ умрела. Тога остави колыба та си, и оти-
шла да живѣе заедно съ Лутеранскаго Священни-
ка, отъ кого то была нравственно наказана отъ
дѣтинска та си возрастъ. Въ тая каща обитава-
ше като дѣтководителница чадъ своего благодѣте-
ля, и въ то суцо време показувала неизмѣняемое
мудрованiе, и чудна живость. Престаршій Свя-
щенникъ, кой то я гледаше като своя си дщеря,
ся погрыжилъ да я научи, най прiятни те части
женскаго воспитанiя онiя, кои то ги предаваха, и
на прочiи те часты домородства своего. Така Е-
катерина слѣдовала да омпожава умны те си си-
лы и да удобрява нрави те си, до гдѣ умрель Лу-
теранскiй Священникъ, и тая пакъ дошла въ пре-
дшна та си ницета.

Онова време Ливонiя ся разграбувала отъ
войскобойство то, и бѣдственно ся запустяваше.
Тiя злосчастiя винаги падать най тевики верху
сиромаси те: Того ради, и Екатерина, совсѣмъ